

„Det Folkethinget nægter sit Samtykke til det foreliggende Lovforslags Fremme og herved forfaster „foreløbig Lov“ af 13de August 1886 om Ansvar for Indholdet af Dagblade og Ugeblade m. m., hvilken foreløbig Lov er udstedt, uden at de efter Grundlovens § 25 fornødne Betingelser have været tilstede — gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Herom dreier Forhandlingen sig nu med samme Frihed, som jeg har nævnt tvende Gange. Forslagsstilleren har fremdeles Ordet.

Forslagsstilleren (Alberti): Jeg tror, at mine Udtalelser om Forslaget indeholder tilstrækkelig Motivering. I Distraction har jeg glemt at oplæse Forslaget og aflevere det til Formanden, inden jeg kom med Motiveringen. Jeg beder denne Distraction undskyldt baade af Formanden og Thinget. Jeg henholder mig til mine faldne Udtalelser.

Formanden (Berg): Der er indleveret Begjæring om Afslutning af Forhandlingerne, men da Sagen har begjæret Ordet, har jeg for saa vidt ingen Brug derfor. (Ophold.) Forhandlingerne ere sluttede.

Jeg anser det ufornuødent atter at oplæse den fremsatte Paastand om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen.

Den af Alberti fremsatte Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen (se Tidenden Sp. 57) vedtoges med 71 Stemmer mod 10.

Formanden (Berg): Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt i Morgen Onsdagen den 13de Oktober Kl. 1. og Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1887 til 31te Marts 1888.

Mødet hævet Kl. 1. 45'.

Ottende Møde.

Onsdagen den 13de Oktober 1886 Kl. 1.

Sekretæren, Hansen (Sir), oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underskreven.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1887 til 31te Marts 1888.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Side 1 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Solstein: Interessen ved det Finantslovforslag, der fremlagdes i Oktober i Fjor, var væsenlig statsretslig. Det var Spørgsmaalet, om Forslaget overhovedet skulde forhandles eller ikke forhandles, som det dreiede sig om og maatte dreie sig om; Detaillerne i Forslaget vare uden Betydning, hele Interessen laa paa 1ste Behandling, men ikke paa Udbalgsbetænkningen og 2den Behandling, og det var ganske naturligt. Det var for det Første en Følge af Landsthingets Stilling og den Maade, hvorpaa Landsthinget havde støttet Regjeringen i Regjeringens — jeg tør nok sige: Bestræbelser for at tilveiebringe en Sprængning af Finantsloven i Foraaret forrige Aar. Den Politik, der da blev ført af Regjeringen og Landsthinget i Fællesskab, maatte for Folkethinget indeholde en Opfordring til saa vidt muligt at holde sig fra al Forhandling. Men dette var dog ikke den eneste Grund. Naar Interessen i Fjor laa paa, om jeg saa maa sige, det storpolitiske Omraade i Stedet for paa det saglige Omraade, var Hovedgrunden den, at det for Folkethinget og Oppositionen var nødvendigt at tilveiebringe Klarhed med Hensyn til Regjeringens Politik. Vi maatte vide, hvorledes Regjeringen stod til Grundloven, og derfor maatte en almindelig statsretslig Debat tage Thingets Tid. Og den blev ført, og der blev givet Regjeringen Leilighed til at forsvare sin Stilling til og sin Opfattelse af det